

Til lovforslag nr. L 137. Skriftlig fremsættelse (9. december 1998)

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om Forbrugerinformationen. (Lovforslag nr. L 137).

Ved forespørgelsesdebatten i Folketinget den 30. april 1997 om forbrugerpolitik fremlagde regeringen sin forbrugerpolitiske strategi. Som led i gennemførelsen af denne strategi fremsatte regeringen den 4. februar 1998 forslag til lov om Center for Forbrugerinformation med henblik på at styrke og opprioritere den generelle forbrugeroplysning.

På baggrund af førstebehandlingen af dette lovforslag har regeringen underkastet forslaget en fornyet vurdering og genfremsætter det nu. I nærværende lovforslag er sammensætningen af institutionens repræsentantskab ændret, ligesom dens bevillingsmæssige status nu sikrer institutionen den størst mulige uafhængighed. Endvidere er institutionens navn ændret til det mere direkte »Forbrugerinformationen«. Endelig er der tale om en række præciseringer i bemærkningerne.

Baggrunden for lovforslaget er, at den løbende teknologiske udvikling har medført, at flere komplicerede produkter er kommet på markedet, og erhvervslivets markedsføring er blevet mere avanceret.

I takt hermed har en række myndigheder og organisationer sat mange kræfter ind på at levere oplysninger til forbrugerne på deres specielle felter.

De mange forskellige kilder til forbrugeroplysning kan imidlertid både gøre det samlede udbud af informationer svært at overskue for forbrugerne og gøre det sværere at nå helt ud til den enkelte forbruger.

Det sætter højere krav til professionalisme hos dem, som udsender forbrugerinformation.

Jeg foreslår derfor, at der oprettes en ny institution, kaldet Forbrugerinformationen, som har kapacitet og kompetence til at udarbejde og udsende forbrugerinformation af høj kvalitet. Hermed bliver forbrugerne bedre til at træffe beslutning om at købe varer og tjenesteydelser og, efter købet, at anvende og bortskaffe disse på en fornuftig måde.

Den generelle forbrugeroplysning har hidtil været udført af Statens Husholdningsråd og Forbrugerrådet.

Husholdningsrådet har eksisteret i mere end 60 år, og rådet er sammensat af en række husholdningsfaglige organisationer og organisationer med rod i danske landbrugsorganisationer. Husholdningsrådets sammensætning afspejler ikke den organisationsomverden, der er i det danske samfund i dag.

Samtidig rækker forbrugernes behov for oplysning i dag langt ud over de emner, der knytter sig til husholdningen.

Lovforslaget, jeg nu fremsætter, tager højde for dette.

Lovforslaget indebærer således, at den nye institutions repræsentantskab sammensættes, så der er bedre sammenhæng med de forbrugerpolitiske interesser, der findes i dag.

Institutionen får også et betydeligt bredere arbejdsfelt, der tager hensyn til den moderne forbrugers behov for information, det vil sige, at fokus flyttes fra husholdning over til det markedsbestemte forbrug.

Institutionens styrke skal være den brede information, der når ud til en stor kreds af forbrugere. Derfor skal informationen være let tilgængelig.

Information skal være baseret på efterprøvet viden og baseret på efterspørgslen, d.v.s. forbrugernes behov for information.

Informationen skal også være objektiv og troværdig, og derfor skal den være uafhængig af er-